

[Dohrmann]

stemme imod den; alt tyder da også på, at der er et flertal imod den.

Det radikale dagsordensforslag vil vi også stemme imod, og det vil vi bl.a., fordi fru Lone Dybkjær har skrevet i det, at udledning af kvælstof skal reduceres med 50 pct. og fosfor med 80 pct. inden for 3 år. Jamen kan fru Lone Dybkjær overhovedet måle den slags ting? Jeg er helt enig med hr. Arne Bjerregaard, som for et øjeblik siden sagde, at det, fru Lone Dybkjær gør sig til talsmand for, er fuldstændig urealistisk, og hvorom alting er, så kan den holdning, Det Radikale Venstre her giver udtryk for, også henregnes til den hetz, der bliver ført mod landbruget. Man kan godt spørge sig selv: hvad bliver egentlig det næste? Bliver det næste, at Folketinget eller måske et nedsat udvalg skal til at afgøre, hvad landmændene skal dyrke af afgrøder på deres marker?

Som sagt er vi vældig positive i Fremskridtspartiet over for en bekæmpelse af forureningen, men det skal blot ske på et realistisk grundlag.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Albrechtsen, skal jeg oplyse, at det er min hensigt at holde ca. 1 times middagspause. Jeg vil forsøge at placere den så tæt mellem kl. 18 og kl. 19 som muligt.

Albrechtsen (VS):

Der er kommet handlingsplaner fra Danmarks Naturfredningsforening, så kom der en fra Socialdemokratiet og endelig en fuldstændig fortyndet udgave fra Det Radikale Venstre. Er der så nogen grund til, at VS skulle komme med en? Det synes vi, ikke fordi der er store uoverensstemmelser i forhold til specielt Naturfredningsforeningens krav, dem er vi enige i, men fordi vi har prøvet i langt højere grad at konkretisere planen og pege på midlerne til opfyldelsen af målene.

Det er ikke helt rigtigt lykkedes for Socialdemokratiet, ikke endnu i hvert fald, men nogle af de svar, jeg har fået på de spørgsmål, jeg har stillet, går dog i den rigtige retning, og derfor kan jeg også sige, at vi agter at stemme for det dagsordensforslag, Socialdemokratiet og SF har fremsat. Men det kunne have været bedre, og vi finder det stadig

væk nødvendigt selv at fremsætte et dagsordensforslag. Det vil jeg vende tilbage til. Men det er altså helt mislykkedes for Det Radikale Venstre, der er krøbet helt ind under gulvtæppet af frygt for at udfordre regeringens.

Der er ingen tvivl om, at hovedparten af den forurening, der skaber iltsvind og fiskedød, stammer fra landbruget, og derfor er vores plan også stærkt præget af initiativer over for netop landbruget. Men vi ønsker så sandelig også at slå til over for industriens og husholdningernes forurening, og ingen vil kunne påstå, at vores plan er ensidigt vendt imod landbruget.

Det forslag, vi diskuterer i dag, er kun en slags førstehjælp. Kampen for at redde havet og drikkevandet, grundvandet, er et kapløb med tiden, for selv om der gennemføres omgående meget store begrænsninger af forureningen, er der i forvejen udledt så meget kvælstof og fosfor, at det vil tage nogle år, før miljøet igen får det bedre, og den egentlige langsigtede løsning består i en fuldstændig omlægning af landbruget i retning af økologisk dyrkning og en samlet plan for genbrugsproduktion og alternativ energi. Det er denne førstehjælp, vi diskuterer i dag, altså at der skal gives kunstigt åndedræt, kan man sige, indtil produktionen er omlagt, så den kan fungere uden at ødelægge naturen, sådan at naturen kan komme tilbage i den balance, som fandtes i 1950'erne.

Derfor kræver situationen meget drastiske indgreb. F.eks. har Jørgen Henningsen, der er underdirektør i Miljøstyrelsen, sagt, at selv om landmændene holdt helt op med at gøde, ville der gå op mod 5 år, før udvaskningen af kvælstof ville være halveret. Nu er et fuldstændigt stop for gødning ikke muligt nu, men mindre end en halvering af forbruget af den kvælstofholdige kunstgødning går simpelt hen ikke, og vi tør ikke overlade til landbruget selv at gennemføre nedskæringen. Når landbrugsorganisationerne end ikke har kunnet nå til enighed med miljøministeren, så har de ikke fattet problemets omfang, og derfor bliver kvoter og afgifter nødvendige.

Det første punkt i VS-forslaget drejer sig netop om begrænsning af landbrugets kunstgødning. Der er en ganske klar sammenhæng mellem udviklingen i landbrugsproduktionen, især den øgede specialisering og det øgede forbrug af kunstgødning, og så de